

INIMENE

Unistajast helilooja otsib vaikusehetki

MERIT MÄNNI

Kuigi enamasti satub Karl Tipp oma unenägu- gudes Paidesse, jõuab ta päriselus kodulinna kahetsusväärset harva. Paide, mis tihtipeale on arvustajate hinnangul võrdne pommi- augu või mis iganes teise Eesti depressiiv- se väikelinnaga, on Karli meelest hoopis nagu üks mõnus spaa.

Aprillikuus Paide kirikusse hea- tegevuskontserdile kogunenud publiku hulgas oli ilmselt vähe neid, kes teadsid, et läikival saksofonil lugusid esitanud 20aasta- sele noormehele anti vaid mõni tund varem pealinna kätte aasta noore helilooja tiitel.

«See oli päris huvitav päev, jah,» meenutab Karl. Et olevat hirmus kiireks läinud selle pealinnast Paidesse tulekuga, aga kõik kulges lõppeks kenasti ja ta mängis oma lood maha, nagu poleks midagi juhtunud. Publik plaksutas ja oli rahul.

Aplausiga, nagu ka kuulaja- te-vaatajate ees esinemisega on Karl Tipp ammuilma harjunud. Paide ühisgümnaasiumi noor- meeste ansambli Unistajad on ta seisnud laval korduvalt, lõõ- ritanud koos kolme ülejäänud laulupoisiga nii, et tüdrukud vaimustusest ohkasid, vane- mad proudad pisaraid püh- kisid ja mehed rahulolevalt vuntsi muhelesid.

Alo Mattiiseni muusika- päevadel kõvas konkurentsis esikolmikukohale tulla või emadepäeval sadade vaat- ajate ja telekaamerate ees Estonia kontserdisaali laval esineda – pole probleemi. Omas koolis ja maakonnaski olid Unistajad tuntud juba nii ehk naa, aga pärast seda Estonia- esinemist läks poiste juhendaja Anne Rikbergi telefon päris pu- naseks ning esinemispakkumisi tuli vasakult ja paremalt.

See kõik oli küll mõne aas- ta eest ja vahepeal on kvarteti liikmed suuremaks saanud, õpingute, kaitseväeteenistuse ja muude tegemistega hõivatud olnud. Sestap on Unistajate muu- sikalistes ühisunistamised veidi varjurusmas olnud. Küll mitte päris. «Ikka vahelduva eduga oleme esinemas käinud siin ja seal. Ma ei teagi nüüd, kas tohin seda öelda, aga samas reklaam on alati hea: 18. juunil esineme Paide ühisgümnaasiumi XII klas- si lõpuaktusel,» kuulutab Karl.

*Ilma

Loodus ei vaja tuge,
ta ei taha sinu pisaraid.
Eelnevat ärge meenutage,
lootes päästa surnud maid.

Mida Sina annad vastu,
kui keegi küsib abi.
Kõik peidad oma tasku,
kingitud rahust saab lubi.

Inimene maailmas suur on
muutja,
ilu looja või tühitarbija.
Vokk keerleb ja keerleb
ning Maa ilma mõistusest
edasi tiirleb...

Pärast põhikooli valis Karl edasiõppimiseks pealinna, täp- semalt Otsa-kooli. Paide muusi- kakooli lõpetas ta klaveri erialal ja võttis paar lisa-aastatki. «Õpe- taja ütles mulle ükskord midagi sellist, et klaverimängijaid on maailmas hästi palju ja võibolla ma ei leia endale sel alal väljun- dit. On kaks varianti: kas hak- kad klaveriõpetajaks või siis saad professionaalseks pianistik. Nii ta pakkus, et ehk soovin mõnd muud eriala proovida,» meenu- tab Karl.

Prooviski ja jõudis saksofoni- ni. Karl ütleb, et oli ammu unis- tanud mõnest pillist, mis oleks teistmoodi. Ja saksofon on klaverist ikka üsna erinev. Andekale noormehele polnud klavhpillilt puhkpillile üleminek eriti raske, ent ühe asja avastas ta küll. «Avastasin, et ei oska hingata,» ütleb ta muuies.

Hingamise sai Karl selgeks ja pillimängu samuti küllalt hästi, nii et poolteist aastat saksofoniõpet päädis plaaniga jätkata õpinguid Otsa-koolis. «Ma tundsin, et Pai- de jääb mulle natuke väikeseks,» põhjendab ta pealinna minekut.

Harjutas kogu suve enne sis- seastumiskatseid pühendunult pilli. Sisendas endale iga päev, et pillimäng on vaja käppa saada, ja ta tuleb sellega toime. Tuligi! Otsa-kooli lõpetas Karl eelmisel aastal, on nüüd Eesti muusika- ja teatriakadeemia esimese kursu- se tudeng ja puhub pilli Virgo Veldi juhendusel.

Need Paide kultuurikeskuse külalastajad, kellel õnnestus paar hooaega tagasi soetada pilet menukale Rahvusoperi Estonia etendusele «Savoy ball» ja kes leidsid vaheajal aega heita kiire pilgu orkestriauku, võisid seal mängijate hulgas märga- ta Karl Tipp. «Paar nädalat tagasi oli meil selle hooaja viimane etendus, kokku on seda mängitud viiskümmend kaks korda, kui ma nüüd ei eksi. Mina olen kaasa teinud umbes kahes kolmandikus etendustes,» selgitab ta.

Teos «Ilma», mis Karlile noore helilooja konkursi võidu tõi, pole just selline, mida raadiojaamad iga päev mängiksid. Väheusutav on ka, et see kunagi laulukaare all kõlab. Põhjus pole selles, justkui oleks teos halb. Vastasel juhul poleks see konkur- si finaali pääsenud.

«Jaaah,» nõustub Karl. «Kõik mis on uus, ei pruugi olla halb. See on kindlasti harjumatu, aga ma usun et ka Beethoven ja Mozart olid omal ajal uudsed, ini- mestel võttis nende loominguga harjumine aega.»

Karl Tipi loominguga harjumine võttis aega ka interpreetidel, kes seda esitasid. Kui kõnelaulu ma- neeriga oli laulja juba varem veidi kokku puutunud, siis akordionist tunnistas pärast esimest proovi, et tema selle mängimisega küll toime ei tule. «Ega selle looga ol- nud tõesti lihtne, et annan esitajale noodi ja ütlen, et laula ära. See oli intrigeeriv – panin ju nad mõlemad äärmuslikku olukorda. Aga lõpuks läks kõik hästi,» meenutab ta.

Lugu räägib sellest, et loodus võib toimida vabalt ilma inimes- teta, kuid inimene ilma looduseta ei saa. «Me peaks aktsepteerima sellist mõtet, et kui me midagi looduselt võtame, siis peame

KARL TIPP

Sündinud 28. juunil 1995.

Haridus:

2001–2011 Paide ühis- gümnaasium.

2000–2011 Paide muu- sikakool

2011–2015 Georg Otsa nimeline Tallinna muusikakool (sakso- fon ja kompositsioon).

2015 – Eesti muusika- ja teatriakadeemia, Georg Otsa nimeline Tallinna muusikakool.

Töö:

Rahvusoper Estonia (orkestrant).

Kohvik Inspiratsioon (kokk).

Laulab Paide ÜG noor- meeste ansambli

Unistajad ja segakoo- ris Huik!.

ka vastu andma. Võibolla tasub mõelda selle peale, et loodus pole lõputu. Ta on küll taastuv vara, aga kas me ei kasuta seda liig- selt?» arutleb Karl.

Küsimusele, kas ta peab en- nast rohkem pillimängijaks või heliloojaks, vastab Karl, et see on raske küsimus ja vastust on keeruline anda. «Mul on tunne, et üks ei saa teiseta. Olen mõlema erialaõpetajaga rääkinud, et aega vajab nii heliloominguga tegele- mine kui ka pillimäng. Kui ainult heliloominguga tegeleda, pead sa teistest, «võõrastest» asjadest täiesti puhast ja vaba olema. No näiteks, et pole kuklas mõtet- mul on vaja pilli harjutada. Kui on teised kohustused, siis kaob automaatselt inspiratsioonivool ära. Vähemalt minu puhul on küll nii. Ka mu kompositsiooni- õpetaja Tatjana Kozlova-Johan- nes on öelnud, et kui tegeleda heliloominguga, siis tuleb võtta selleks aega. Et otsi vaikusehetki ja ole iseendaga.»

Vaikusehetki pole Karlil kooli ja muude tegemiste kõrvalt just kerge leida. Pole kerge leida ka vaba aega. «Tegelikult mulle ei meeldi öelda «vaba aeg», see kõlab, nagu muidu tegeleks aja- raiskamisega. Ütleme siis nii, et mõnikord õnnestub meeldivalt aega veeta,» ütleb ta naerdes.

Meeldivaks ajaveetmisviisiks loeb Karl näiteks jooksmist või lauatennisemängu. Aga ka sõpra- dega suhtlemist ja kokkamist alates musitseerimisest kuni filosoferi- miseni välja. Karl katsub järgida talle laureaadiitiiti toonud loo mõ- tet «Säästab loodus!». Sestap ta ühissõidukeid ei kasuta, vaid käib jala või sõidab jalgrattaga.

Peamiselt on Karl Tipi elu seotud pealinnaga ja kodulinna satub käima enda meelest liiga harva. «Paide on nagu spaa, kus käin. Vanemad alati ootavad. Just mõni päev tagasi sattusin vestlema Pai- de inimestega, kes ka nagu mina kahe linna vahel pendeldavad. Hakkasime rääkima, et Paide on suhteliselt müstilne koht. Sa lähed siit küll ära, aga ta kutsus sind alati tagasi,» lausub ta.

Nägemise kontroll prillitellijatele TASUTA!

17. juunil

Eelregistreerimine telefonil 385 0767

E - R 9.00 - 18.00

L 10.00 - 14.00

Pärnu 6, Paide

Täpsemad kampaania reeglid kauplustest! www.optika.ee

KLAASID -50%
VÕI
TOHOH!!
VÕI
RAAMID -50%